

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nucleus Juris Canonici

Thenhaven, Bernhard

Coloniæ Agrippinæ, 1739

XXI. De secundis Nuptiis. D. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63382](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63382)

Ulpianus in L. i. ff. b. t. Nihilominus in variis casibus talis donatio inter conjuges subsistit, v. g. si adjiciatur juramentum; si sit remuneratoria; si uxor donat marito causâ adipiscendæ Dignitatis; si fiat ad restaurationem domûs igne consumptæ; item si fiat favore Religionis, v. g. ut locus sacer ædificetur, quia tunc alter non fit locupletior; si sint donationes reciprocæ, aut donata sint exigui pretii, sumpto argumento à contrario sensu. Ita DD. *ad b. c.*

EX TITULO XXI. & ult. l. c. i. „Ca-
 „pellanus, quem benedictionem cum se-
 „cunda constitit celebrâsse, ab officio
 „beneficiôque sit suspensus. Et C. 3. Vir
 „autem & mulier ad Bigamiam transiens
 „non debet à Presbytero benedici; quia
 „cùm aliâ vice benedicti sint, eorum be-
 „nedictio iterari non debet. Ratio, quia
 „indecens esse videtur, ut solemnes bene-
 „dictiones, quales sunt consecratio Eccle-
 „siæ vel Altarium, benedictiones Abba-
 „tum, Virginum & Nuptiarum &c. in ea-
 „dem re vel persona iterentur; & hinc
 „benedictio Abbatis vel Abbatissæ iterari
 „non debet, quamvis ad aliam Abbatiam
 „transferatur, ut probat Tamburinus *de*
Jure Abb. Verùm quamvis de jure non
 „sit in nuptiis adhibenda benedictio, licet

una pars tantum esset benedicta, cum
 in illo maneat benedictio, & una pars
 absque altera benedici nequeat; ex ho-
 dierna tamen consuetudine & praxi se-
 cundæ Nuptiæ benedicuntur, quando
 alterutra tantum pars, sive vir, sive fe-
 mina, benedictionem accepit; & solum
 benedictio est prohibita, si utraque pars
 illam accepit in primis nuptiis. Ita DD
 passim.

2. C. 2. „Super matrimoniis, quæ quæ-
 „dam nondum habitâ obeuntis conjugis
 „certitudine contraxerunt, consultus Lu-
 „cius III. rescripsit, ut nullus amodò ad
 „secundas nuptias migrare præsumat,
 „donec ei firmâ certitudine constet, quod
 „ab hac vita migraverit conjux ejus. Si
 „verò aliquis vel aliqua id hætenus non
 „servavit, & de morte prioris conju-
 „gis adhuc æstimat sibi dubitandum, ei
 „quæ sibi nupsit, debitum non denegat
 „postulanti, quod à se tamen noverit
 „nullatenus exigendum. Quòd si post
 „hæc de prioris conjugis vita constiterit,
 „relictis adulterinis illicitisque complexi-
 „bus ad priorem sine dubio conjugem
 „revertatur. De hoc vide *Nucl. Theol.*
Exam. 30. n. 10. & Exam. 31. n. 3.

3. C. 5. & ult. „Mulier licet post viri
 „obitum intra tempus luctûs (scilicet
 „unius

„unius anni spatium) nubit, quia con-
 „cessâ sibi ab Apostolo *1 Cor. 7. v. 39.* uti-
 „tur potestate, non debet legalis infamiæ
 „sustinere jacturam, cum in his præ-
 „sertim sæculares leges non dedignen-
 „tur sacros Canones imitari. Verùm
 „quamvis vidua non subjaceat pœnis à Le-
 „ge Civili latis in odium secundarum
 „nuptiarum, v. g. infamiæ, amissionis
 „Dotis &c. subjacet tamen iis, quæ à Lege
 „principaliter sunt statutæ in favorem
 „liberorum prioris matrimonii, v. g. quòd
 „amittat proprietatem bonorum à viro
 „obvenientium, quæ liberis prioris ma-
 „trimonii reservare debet, solum usufructu
 „ad dies vitæ gaudens; quòd amit-
 „tat tutelam liberorum prioris matri-
 „monii; quòd perdat privilegia honoris
 „& immunitatis ratione prioris matri-
 „monii habita, gaudens impofterum so-
 „lis privilegiis ratione posterioris ma-
 „riti sibi competentibus, &c. de qui-
 „bus vide Sanchez *L. 7. de Matrimon.*
 „D. 88.

